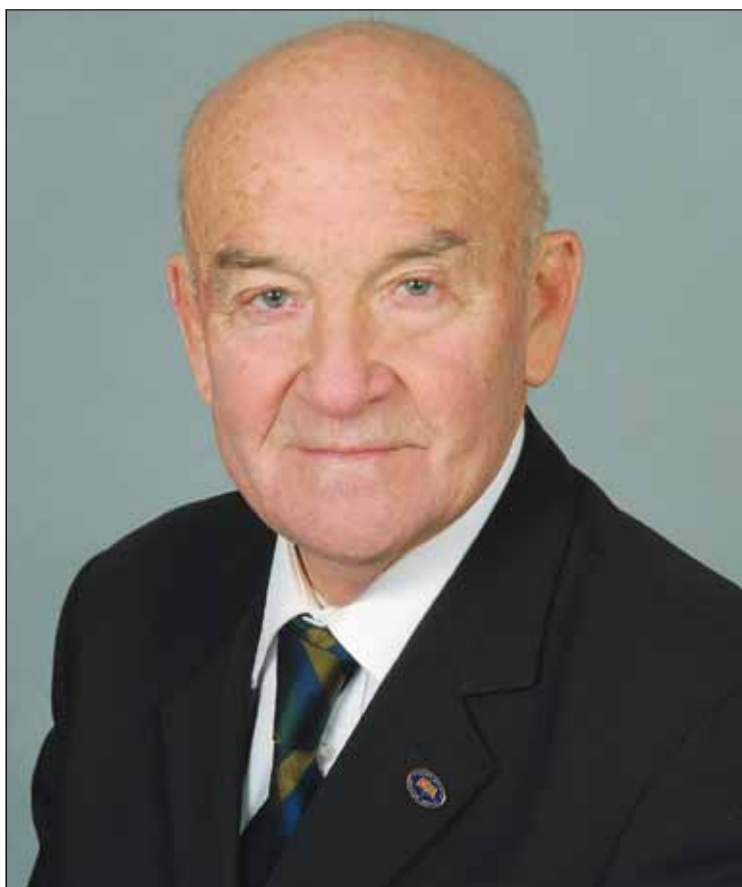

Jubileusz Profesora

Hanna Plata, Jerzy Szewczyński

Prof. zw. dr hab. farm. Sławój Kucharski

10 marca 2009 r. 80. urodziny obchodził ofiarny nauczyciel i wychowawca wielu pokoleń studentów farmacji, przez 6 lat zesłaniec syberyjski, człowiek pokorny wobec ludzi i życia, uczynny i życzliwy ludziom, ale przede wszystkim człowiek, który swoim życiem udowodnił, że tylko wiara i uczciwość pozwala bez obawy patrzeć innym w oczy.

Sławój Kucharski, profesor zwyczajny, doktor habilitowany farmacji, doktor honoris causa Uniwersytetu Medycznego w Grodnie, urodził się 10 marca 1929 roku w Brześciu nad Bugiem. Całe swoje dzieciństwo spędził w Białowieży oraz nadleśnictwach Zardworze i Zdzięcioł na Nowogródzczyźnie. Wojna oraz lata powojenne zburzyły radosne dzieciństwo Sławoja i były dla nastoletniego chłopaka czasem smutku,

odebranego dzieciństwa i utraty najbliższego przyjaciela, jakim był ojciec Antoni Kucharski. W nocy 10 lutego 1940 r. aresztowano całą rodzinę Kucharskich, a następnie wywieziono na północ Rosji do osady Uksora w Obwodzie Archangielskim. Ojciec, inżynier leśnik, absolwent Uniwersytetu Poznańskiego i matka z domu Truchanowicz, absolwentka Seminarium Nauczycielskiego w Wirowie nad Bugiem, koło Drohiczyzna w Uksorze, ciężko pracowali jako drwale przy ścinie drzew w tajdze oraz przesuwaniu ich w ziemie tzw. torami lodowymi w stronę rzeki, a następnie, po zejściu lodów na wiosnę, spławianiu do rzeki Wagi.

27 listopada 1942 r. za rzekome szpiegostwo i propagandę antyradziecką ojciec Sławoja został aresztowany, osądzony przez trybunał specjalny, tzw. trójkę, i skazany na 10 lat przymusowej pracy w obozie Botinka w pobliżu miasta o nazwie Kottas w Obwodzie Archangielskim.

Dramat rodziny Kucharskich trwał do 6 marca 1946 r., kiedy Jadwiga Kucharska wraz z dwoma synami, Konradem i Sławojem, repatriowała się do Polski przekraczając granicę w Medyce.

19 marca 1946 r. Sławój Kucharski rozpoczął naukę w gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w Radomiu, a po jego ukończeniu w 1947 r. został uczniem Liceum Ogólnokształcącego im. Tadeusza Kościuszki w Jarocinie. Ukończył je w 1949 r., zdając maturę w klasie humanistycznej. W latach 1949–1953 kształcił się na Wydziale Farmacji Akademii Medycznej w Poznaniu uzyskując dyplom magistra farmacji, w 1965 r. obronił pracę doktorską, której część doświadczalną wykonywał przez pół roku pod kierunkiem prof. Rustama Alijewa i uzyskał tytuł doktora farmacji (promotorem był prof. Ewaryst Pawełczyk). Tytuł doktora habilitowanego farmacji Sławój Kucharski otrzymał w 1977 r., a w 1990 r. z rąk prezydenta RP odebrał tytuł prof. nadzwyczajnego i wreszcie w 1997 r. profesora zwyczajnego.

Należy wspomnieć, że będąc już doktorem farmacji ukończył dwuletnie Studium Podyplomowe Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu (1974–1976) oraz zrobił specjalizację I i II stopnia w zakresie farmacji aptecznej (1974 r.) i II stopnia w zakresie technologii postaci leku (1975 r.).

Przez 46 lat był pracownikiem naukowym AM w Poznaniu. Przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej i dydaktycznej w tej akademii, od zastępcy asystenta, przez asystenta, starszego asystenta, adiunkta, docenta etatowego, profesora nadzwyczajnego do profesora zwyczajnego. W latach 1961–1965 pracował w Zakładzie Mikologii Lekarskiej na Wydziale Lekarskim. Wtedy też otrzymał półroczne stypendium naukowe Ministerstwa Zdrowia na wyjazd i pobyt w Instytucie Medycznym w Baku w Katedrze Technologii Postaci Leków i Preparatów Galenowych, której kierownikiem był prof. dr hab. farm., lek. med. Rustam Kambajoglu Alijew (1962–1963). W latach 1971–1978 był kierownikiem Pracowni Badania Jałowości Leku, którą sam zorganizował w Katedrze Farmacji Stosowanej AM oraz kierownikiem Zakładu Farmacji Aptecznej w latach 1978–1982, a także kierownikiem Zakładu Nauki o Leku na Wydziale Nauk o Zdrowiu AM w latach 1985–2000.

Od 1995 roku do chwili obecnej prowadzi zajęcia z farmakologii w Wielkopolskiej Szkole Medycznej w Poznaniu. Początkowo dla kierunku – higienistka stomatologiczna, a następnie dla kierunku – technik farmaceutyczny po jego utworzeniu w 1996 r.

Całe swoje serce i ogrom wysiłku włożył prof. Kucharski w nawiązanie i utrwalanie współpracy Akademii Medycznej, a obecnie Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu z Uniwersytetami Medycznymi w Grodnie i Witebsku. Dzięki niej od wielu lat odbywa się wymiana grup studenckich w ramach praktyk wakacyjnych, a także wymiana naukowa wśród pracowników uczelni. Przez wiele lat profesor pełnił funkcję pełnomocnika

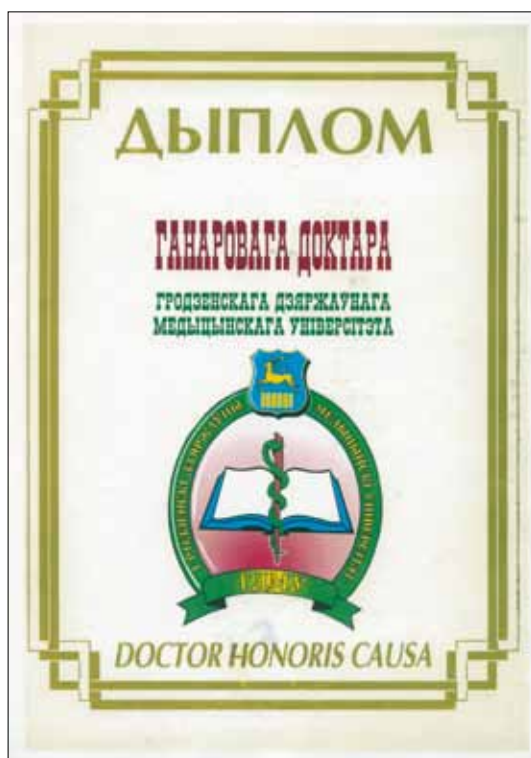
rektora AM w Poznaniu ds. współpracy z Uniwersyte-tem w Grodnie. Właśnie w uznaniu zasług przy organi-zacji tej współpracy Uniwersytet Medyczny w Grodnie w 2000 r. nadał Profesorowi doktorat honoris causa tej uczelni, a uroczystość wręczenia miała miejsce 19 października 2000 r. w Grodnie. Sympatia, jaką zdobył Profesor wśród pracowników uczelni w Grodnie prze-łożyła się na zaproszenie go jako gościa honorowego w 1998 r. na uroczystości obchodów 40. lecia istnienia jeszcze wówczas Instytutu Medycznego i październi-ku 2008 r. 50. lecia istnienia Uniwersytetu Medyczne-go w Grodnie.

Ponad 46 lat pracy na uczelni i kilkadziesiąt lat pra-cy z młodzieżą zaowocowało odkryciem i ogłoszeniem dwóch zjawisk pozornej jałowości leków oraz hipe-rosmowegetacji drobnoustrojów, 427 publikacjami, wypromowaniem 95 prac magisterskich oraz 5 dokto-ratów, a także licznymi recenzjami rozpraw magister-skich, doktorskich i habilitacyjnych.

Profesor Sławój Kucharski od kilkadziesiątu lat czynnie uczestniczy w życiu Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Brał udział we wszystkich zjazdach naukowych PTFarm od lat 50. ubiegłego stulecia i pre-zentował na nich osiągnięty dorobek naukowo-badaw-czy, uczestniczył we wszystkich sympozjach naukowych Zespołu Sekcji Historii Farmacji PTFarm, przedstawia-jąc na nich interesujące doniesienia, był bardzo aktyw-ny w prezentowaniu stojących na wysokim poziomie merytorycznym referatów w różnych ośrodkach na ze-braniach PTFarm i izb aptekarskich. Nadal bierze czyn-ny udział w życiu naukowym, zwłaszcza w dziedzinie

Po wręczeniu profesorowi Sławojowi Kucharskiemu medalu i dyplomu doktora honoris causa Uniwersytetu Medycznego w Grodnie. Od lewej: prof. Dymitr Maślaków (były rektor UMG), prof. Bolesław Mackiewicz – chirurg dziecięcy, który otrzymał dyplom Zasłużonego Lekarza Białorusi (Polak z Grodna), prof. Sławój Kucharski – dr honoris causa – z medalem i dyplomem, prof. Piotr Garelik – rektor UMG

Dyplom doktora honoris causa Grodzieńskiego Państwowego Uniwersytetu Medycznego (w języku białoruskim, oprawiony w grube okładki obciążone czerwoną skórzaną powłoczką).

Ordery, odznaczenia, tytuły honorowe prof. dr. hab. Sławoja Kucharskiego

- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1999 r.)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1981 r.)
- Złoty Krzyż Zasługi (1969 r.)
- Złoty Medal za Zasługi dla Obronności Kraju
- Srebrny Medal za Zasługi dla Obronności Kraju (1977 r.)
- Brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju (1973 r.)
- Złota Odznaka PCK
- Srebrna Odznaka PCK
- Odznaka Grunwaldzka 1939–1945 (1973 r.)
- Odznaka Honorowa Sybiraka (1994 r.)
- Odznaka Honorowa Miasta Poznania (1974 r.)
- Odznaka Honorowa za Zasługi dla Województwa Poznańskiego
- Odznaka Honorowa Województwa Kaliskiego (1990 r.)
- Odznaka „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia” (1969 r.)
- Doctor honoris causa Uniwersytetu Medycznego w Grodnie (2000 r.)
- Medal im. Ignacego Łukasiewicza (2004 r.)
- Medal „Zasłużony dla Aptekarstwa Lubuskiego (2004 r.)
- Członek Honorowy Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego (2007 r.)
- Członek Honorowy Lubuskiego Stowarzyszenia im. Anny Borchers (2001 r.)
- Członek Honorowy Europejskiego Towarzystwa Ekologicznego (2004 r.)
- Amicus Studentorum („Przyjaciel Studentów”) AM w Poznaniu (1996 r.)
- Statuetka Galena za zasługi na rzecz środowiska aptekarskiego regionu Pomorza i Kujaw (2001 r.)
- Członek Zagraniczny Grodzieńskiego Towarzystwa Historii Medycyny (1995 r.)
- Członek Zagraniczny Białoruskiego Towarzystwa Historii Medycyny (1998 r.)

historii farmacji uczestnicząc w sympozjach Zespołu Sekcji Historii Farmacji PTFarm oraz ekologii zdrowotnej, uczestnicząc w zjazdach Europejskiego Towarzystwa Ekologicznego, w którym jest członkiem komitetu naukowego.

Jest również członkiem wielu towarzystw naukowych m.in. Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji, Europejskiego Towarzystwa Ekologicznego, Białoruskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji, Grodzieńskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji, a także innych stowarzyszeń m.in. Związku Sybiraków, Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej, Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Człowiek, który całe życie poświęcił nauce, młodzieży i pracy społecznej otrzymał kilkanaście nagród naukowych i dydaktycznych Rektora AM w Poznaniu oraz indywidualnej nagrody naukowej II stopnia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej (1986 r.). Jego życzliwy stosunek do młodzieży i umiejętność pracy ze studentami zostały nagrodzone w 1996 r. tytułem „Amicus Studentorum”. Odznaczenie to świadczy dobitnie o popularności i szacunku dla Profesora wśród tych, którzy potrafią bezstronnie ocenić człowieka i jego postawę moralną.

Życzymy Panu Profesorowi długich lat życia w zdrowiu, radości i aktywności zawodowej. 100 lat, Panie Profesorze!